

ИВИЦА СТАМЕНКОВИЋ

ПРАВОСЛАВЉЕ
обасјано еванђељем

*Једином Богу спаситељу нашем посредством Исуса
Христа Господа нашега, слава, величанство, сила и власт
пре сваког времена и сад и у све векове. Амин.*

Посланица Јудина, стих 25.

ТРЕЋЕ ИСПРАВЉЕНО И ДОПУЊЕНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, 2012

Ивица Стаменковић: Православље обасјано еванђељем

Ауторско издање

За издавача: Ивица Стаменковић

Издавачко право: Ивица и Марија Стаменковић. Без писане дозволе аутора односно носилаца издавачког права, забрањено је умножавање овог дела као и превођење на стране језике.

Рецензент: проф. др Драгољуб Б. Ђорђевић

Штампа: Сurrent, Београд

Тираж: 100 ком.

ISBN 978-86-912337-2-3

Уколико није другачије назначено, у овој књизи је коришћено Свето писмо у преводу Ђуре Даничића (Стари завет) и Емилијана М. Чарнића (Нови завет).

Ову књигу посвећујем мојој сестри
и нашим драгим родитељима.

„Сад, кад гди велико число људи неке ствари лажне за истините почитују, ако се ко нађе да те вешти како лажне изобличава, такови, чинећи се да многе људе за преварене држи и да их сатерава у лаж, мора бити зло гледат, почитује се за невјерника и често ограјише. Ево за такове су вешти сви апостоли и сам Христос гоњени и убијени били, зашто (то што је најгоре) по вишој части находят се међу свима људма такови који од оних превара свој прибитак и корист имаду, и зато баш ако их они и не вјерују, ништа мање хоћеду на сваки начин да их други вјерују, јер њима се тако торна конат. Овакови су дакле први који, како се која истина њиховим интересом противна појави, намах: 'Црква и закон пропаде!'“ вичу.

Доситеј Обрадовић

Предговор

Православље обасјано еванђељем је једна од најбољих књига која је икада написана о Православљу. Ово је књига коју би сваки православни верник требао да има у својој кући. Показује нам извор и порекло Источне православне цркве као и светосавске цркве која представља православље српског културног израза или српсколико православље.

Читање књиге *Православље обасјано еванђељем* је као пењање на високу планину која сваким кораком проширује видно поље, открива нове и узбудљиве детаље, а на крају пружа несвакидашњи панорамски приказ који изазива тако снажно осећање! Код једних осећање усхићења и слободе, јер ће у светлости еванђеља видети што до сада нису видели, код других осећање срдње и тежње за громовима и отварањем земље да прогута планину, јер неће желети да се види оно што са ње виде. Но, планина стоји, и стајаће. Сваки нови ред је као нови степеник који води ка највишем врху одакле се може обухватити погледом целокупно Православље. Православље са Божије тачке гледишта. Светлост еванђеља славе и науке Христове сија као сунце у овој књизи и обасјава свеукупну вероисповест Источне православне цркве. У светлости Светога писма која зрачи из сваке реченице јасно видимо и правилно разумемо свето православно предање. Књига нам пружа обиље цитата и историјских аргумената и до најситнијих појединости непобитно доказује и расветљује колико је Православље заиста право и славно, и као такво подударно науци Светога писма; колико је Светосавље одиста свето и пре свега и свакога христолико!

Изузетно драгоцену учење о Светом писму чији је утицај немерљив, учење о неупоредивом, надахњујућем, безвременом, васкрслном и живом Христу, о спасењу душе кроз веру, излагање о Христовој крви, о садашњем и вечном животу, средишње су теме ове књиге.

Аутор верује „да је све истинито што се открива у Светом писму, јер кроз њега говори Бог“, а да ништа није поуздано, истинито и непогрешиво Божији говор што не долази из Светога писма. Љубав према Христу и ка томе да Његову истину учини очигледном, била је сила којој се није ни могао ни желео одупирати. Он излази на бојиште „у сусрет непријатељским бесовима“ без страха да ће бити прогоњен, шири једра исповедања Светога писма не онда када је мирно, него баш сада када је наишла бура. Управо зато што верује у небеско порекло Светога писма и да је један од највећих грехова његово кривотворење, писац иступа необично храбро, објашњава еванђеље с великом тачношћу, савршено јасно приказује понор између *правог и славног* и *кривог и неславног*, омогућавајући свакоме да увиди колико се разликују истина од неистине, живот од смрти, благослов од проклетства. Напослетку, доводи читаоца до неминовног избора.

„Сведочим вам данас небом и земљом, да сам ставио пред вас живот и смрт, благослов и проклетство; зато изабери живот, да будеш жив ти и семе твоје. Љубећи Господа Бога својега, слушајући глас његов и држећи се њега; јер је он живот твој и дужина дана твојих (5. Мојсијева 30:19, 20).

Слађан Ђурић
Аутор књиге „Само Писмо“

Увод

Сигуран сам да ће ова књига изазвати различите реакције. Једни ће њеним појављивањем бити пријатно а други непријатно изненађени. Коментар духовно пробуђених особа, које ће са одобравањем поздравити њено објављивање, вероватно ће бити да је овакво дело одавно требало да угледа светлост дана. Још пре много векова. Са друге стране, подржаваоци религијског традиционализма српског народа и настављачи дела средњевековних светитеља из лозе Немањића, вероватно неће бити одушевљени. Уствари, круг незадовољних могао би да се прошири далеко изван меридијана које покрива српско православље. За то постоји више разлога.

Најпре, чињенице које сам изнео у овој књизи, а које недвосмислено воде до закључка да васељенско Православље не представља Христом установљену Цркву, су изузетно снажне. Оне потичу пре свега из Библије али и из многобројних дела православних аутора, као и књига црквене и световне историје познатих домаћих и светских историчара. Друго, будући да је прилично тачна народна изрека да „истина може да буде болна“, претпостављам да ће један део мојих православних читалаца бити шокиран сазнањем да у оквиру њиховог вероисповедања постоје многи детаљи који немају никаквог утемељења у учењу Светог писма и веродостојним историјским чињеницама. Заправо, исто толико изненађујуће ће деловати и спознање истине о томе да се значајан део православне догме противи учењу Господа Исуса Христа, његових апостола као и директних апостолских наследника. Данашњим преданим православним верницима се богохулном чини и сама помисао да би ишта од онога што верују и чега се ревно држе могло да буде неистинито и погрешно. Додуше, такав је случај и код припадника свих других религија, који гаје истоветна осећања према вери својих предака. Ипак, критичко преиспитивање православне вере, то јест њених многобројних темељних али и споредних учења, у светлу Библије и црквене историје, показује да би историјско и уистину библијско-апостолско хришћанство требали да потражимо негде другде.

Ова књига ће расветлити многим још увек недовољно јасну истину о томе да се Свето писмо, као извор вере правих Христових следбеника, неупоредиво много разликује од тзв. светог предања, на коме православни темеље своје веровање и богослужбену праксу.

Моја је молитва да ово дело допринесе спасењу оних који још увек нису упознали Господа Спаситеља, односно духовном пробуђењу многих који су учмали у лажној сигурности коју им је донела традиционална религиозност.

Нека ова књига буде Троједином Богу на славу а људима на благослов.

Ивица Стаменковић